

En la mort del President Macià

per

MANUEL CORACHAN

N associar-nos al dol nacional de Catalunya per la mort del primer President de la Generalitat restaurada, l'Honorable Francesc Macià, el Sindicat compleix un deure de patriotisme i interpreta fidelment el sentir dels metges catalans per la pèrdua de la primera autoritat representativa de la Catalunya autònoma.

La nostra professió de cirurgia ens situà a la capçalera del llit d'agonia de l'illustre malalt. Aquest fet, ens donà ocasió de constatar de ben a la vora que a mesura que s'extingia la vida del gran patriota augmentaven els testimonis de condol que d'arreu de Catalunya, sense distinció d'estament ni matisos, arribaven als seus familiars, als amics, als companys polítics, a les altres autoritats representatives de la nostra terra.

L'avinentesa d'ésser prop de Macià, en aquells moments d'angoixa, féu, també, que poguéssim ésser dels primers a fer constar el nostre sentiment i el del Sindicat de Metges de Catalunya, la qual cosa responia a una afecció sincera, car el Sindicat, que s'ha mantingut sempre allunyat de tota política de partit, ha exterioritzat, en tot moment propici, el seu sentiment de profunda catalanitat.

En aquells moments, al costat del llit de mort del President de Catalunya, abans que el sentiment popular del poble català s'exterioritzés apoteòsicament, en la dolorosa quietud del dol familiar i dels amics, recordàrem clarament les proves d'atenció que l'estament mèdic català, representat pel Sindicat, havia rebut de l'Honorable Macià.

Ell fou qui, dos dies després de proclamada la República, rebia coralmment la visita dels nostres representants i confiava al Sindicat de Metges l'honrós encàrrec de redactar un pla d'organització de la sanitat i assistència social de Catalunya.

Macià tenia sempre pels metges paraules de consideració i afecte, ens distingia com estament i ens admirava com a collectivitat organitzada.

És per això que, en el moment de la seva mort, ajuntem al nostre dol de ciutadans patriotes el que hem de sentir també per la pèrdua d'un venerable amic dels metges i del Sindicat, entitat que ell situava entre les que són glòria i orgull de la nostra Catalunya.